

minerne, fjøndt man allerede dengang burde have gjort det. Hvad det Sidste angaaer, kan det være, at der dengang er begaaet en Feil, men jeg indseer ikke Grunden til at blive ved i Bilbsfarelsen og begaae en Feil i 1870, fordi man begif den for nogle Aar siden.

Tugen: Det forekommer mig, at det Spørgsmaal er tilstrækkelig oplyst, hvorvidt man kan tage Befalingsmænd fra en Afdeling og sende dem over til en ny, uden at de derved blive savnede i den Afdeling, hvorfra de blive tagne; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa en Utydelighed, — hvad der i det Mindste forekommer mig at være en Utydelighed — i Mindretallets Forslag, hvorpaa jeg maaffee kunde faae en nærmere Forklaring. Ved anden Behandling lagdes der særlig Vægt paa, at den Bestemmelse blev sat ind i det Endringsforslag, som blev stillet af Fleertallet, at Befalingsmændene ved denne Afdeling kunde ansættes paa anden Maade og efter andre Regler end de i Hærloven gjældende. Nu har Mindretallet i sit Endringsforslag opstillet, at disse Befalingsmænd, Officerer og Underofficerer, som fra en anden Afdeling ved Hæren eller Søværnet skulle tages til denne Tjeneste, kunne ansættes paa anden Maade og forfremmes efter andre Regler end dem, der ere fastsatte ved Lovene om Hærens og Søværnets Ordning; men jeg veed ikke, hvad Meningen dermed er, naar man tager en Officer og en Underofficer fra en Afdeling og sætter ham over til en anden, at han da kan ansættes paa anden Maade og forfremmes efter andre Regler, end det skeer efter Hærloven. Hvad vil det sige at ansættes paa anden Maade? Det er ikke Føll, som udnævnes, men Føll, som allerede ere tilstede, der tages til denne Tjeneste. Er det dette, Mindretallet kalder Ansættelse? Fremdeles skulle de kunne forfremmes efter andre Regler end dem, der gjælde efter Hærloven og Lovene om Søværnet; men det kunne de jo ikke. Naar man tager en Officer eller en Underofficer og sætter ham over til Compagniet, og han saa forfremmes, saa griber man forstyrrende ind i den Afdeling af Hæren,

hvorfra han kommer, og der kommer da flere eller færre Befalingsmænd ind i de forskjellige Glasfer, end der skulde være. Altsaa naar man opretter en særlig Afdeling for Søminnetjenesten, saa er det fuldkommen rigtigt, at Befalingsmændene kunne ansættes og forfremmes efter andre Regler end Hærlovens; men naar det er Mænd, som allerede ere tilstede ved andre Afdelinger og kun skulle gøre Tjeneste ved denne Afdeling — Noget, hvortil Regjeringen ikke behøver nogen Bemyndigelse fra Rigsdagens Side, det kan den gjøre selv — at den da alligevel skal ansætte og forfremme dem paa anden Maade og efter andre Regler end Hærlovens, det forstaaer jeg ikke. Hvis det er de Mindretal vilde forklare dette nærmere, vilde det vistnok være til Gavn for dem, der ville stemme for Endringsforslaget, hvilket jeg selvfølgelig for mit Vedkommende ikke agter at gjøre.

Berg: Jeg havde dog troet, at Mindretallet ogsaa havde faaet det erede Medlem til at stemme for Forslaget; thi ved anden Behandling udtalte det erede Medlem, at han navnlig lagde Vægt paa, at Regjeringen fik en saadan Bemyndigelse til at kunne anvende disse Føll saavel ved Hæren som ved Marinen ved denne særegne Afdeling, uden at være bunden til Bestemmelserne, som de staae i vedkommende Love. Jeg troer, at, naar man vil læse det erede Medlems Foredrag, vil man netop finde, at han begrænsede sit Forlangende om Ordningen af dette Spørgsmaal, her ligger for, netop til det, jeg har her antydet. Jeg skal ikke komme vidt ind paa de Dplysninger, som det erede Medlem forlanger. For andre Medlemmer troer jeg ikke, de behøves. Men jeg skal forsøge at give det erede Medlem, da han trænger dertil, Dplysning gennem enkelte Exempler. Lovene om Søværnets Ordning siger, at en Lieutenant skal have faret i 7 Aar, 7 Gange 12 Maaneber, for at kunne forfremmes til Capitain, medmindre han f. Ex. har gaaet Officersskolens ælbste Afdeling igjennem. Dersom en Lieutenant ikke har faret i 7 Aar, men har f. Ex. gjort Tjeneste ved Søminneafdelingen, saa vil han efter denne Bestemmelse desuagtet kunne